

Zato uči potem slovanski svet:

Ne poveljučuj pred Beligradom
se Praga, češke čast zemlje.
Ne poveljučuj pred Višegradom
se zlatokrile Moskve moč...

Pomislimo, da smo bratje, zato:

Ne poveljučuj se s svojo silo,
kdor je zmagalec v bitki bil,
ne obupuj, kdor je nemilo
braneč se pal pod težo sil...

Čemulpsko pristanišče v Koreji.

Kdor je padel, vstane s pomočjo drugih:

Preide skoro mrak nesrečni
in davno že pričakovan,
ko bratje vstanejo spet srečni,
zasije nam prekrasen dan...

Homjakov pa je videl, da ne verujejo
njegovi besedi, da ga ne umevajo. Videl je
slovanski greh nesloge in nezaupanja ter

želje po gospodstvu. Kakor preteč prerok
veli:

Ne govorite: To biló je,
to stari je očetov greh,
ne naš; v mladini to prešlo je
in ne pozna več grehov teh...

Ne, greh je ta še z vami večno,
on v duši, v krvi vam živi —
on zrastel v srcih je nesrečno,
ki v njih ljubezni bratske ni...

Dvignite k nebu roke svoje
za grehe vseh preteklih dni,
za vaše kajnske vse poboje,
za grehe bratovske krvi...

za solze dni, ko oslepljeni
ste klicali sovražni grom,
s sovraštvom težkim opojeni,
nad lastne brate v lastni dom...

On kliče k pokori in h kesanju: Mo-
litesj, kajtesj! — za sramoto in smrt
lastnih otrok, za strasno besno sovra-
štvo, za slepoto, za hudodelstva, za
ošabnost, za mrzloto srca, za plenjenje
naroda, za vse, za kar so prišli prosit
ozdravljenja, ne k Bogu, ki ima zmago
v rokah in mir in ogenj ljubezni in
luč resnice, ampak k mrtvim, slepim
bogovom! Odrekli so se vsemu sve-
temu, ljubezni do domovine, in zato se
naj kesajo za grehe očetov in svoje:

Za vse nesreče domovine
pred Bogom blagosti, moči,
molite iz srca globine,
da odpusti vam, odpusti...

Pesnik vidi bodočo moč in sanja o
njej. Ni mu bilo dano, da bi bil doživel
slovanski shod v Rusiji leta 1867. in
vendar, kot da ga je videl, poje veli-
častno v sanjah že l. 1847. o tem veli-
kem dnevu:

Brezzvezdna je polnoč z vetrovi pihljala
in vila se Laba šumeč pod menoj,
o Pragi je duša temna razmišljala,
o Pragi pozabljen je sanjal duh moj...

Duh sanjal je moj... Ej, kje orel pod mano
že davno omagal bi bil — zaostal,
a jaz pa, kot gnan bi bil s silo neznano,
vse više se dvigal sem v nebesno dalj.